

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Maciej Świrski

DS.071.17.6.2024

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
SPS-WP.020.81.13.2024
Data wpływu 04.04.2024r.

Do druku nr 241

Warszawa, 27 marca 2024 roku

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

Odpowiadając na pismo z dnia 6 marca 2024 roku, znak: SPS-WP.020.81.5.2024, dotyczące rządowego projektu ustawy o zapewnianiu spełniania wymagań dostępności niektórych produktów i usług przez podmioty gospodarcze, podnoszę, co następuje.

Projektowana ustawa ma wdrożyć do polskiego porządku prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (tzw. Europejski akt o dostępności). Zgodnie z przepisami art. 3 pkt 5 i 6 tej dyrektywy „audiowizualne usługi medialne” oznaczają *usługi zdefiniowane w art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych*, a „usługi umożliwiające dostęp do audiowizualnych usług medialnych” oznaczają *usługi przekazywane przez sieć łączności elektronicznej, wykorzystywane do identyfikacji audiowizualnych usług medialnych, do wyboru takich usług i odbierania informacji o nich oraz do wyświetlania ich oraz jakiegokolwiek inne przewidziane cechy – takie jak napisy dla osób niesłyszących i niedosłyszących, audiodeskrypcja, napisy czytane i tłumaczenie na język migowy – wynikające z wdrożenia środków mających zapewnić, by takie usługi stały się dostępne, o czym mowa w art. 7 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych*, przy czym niniejsza definicja obejmuje też elektroniczne przewodniki po programach.

W dyrektywie wskazano także, że *dostęp do audiowizualnych usług medialnych powinien oznaczać, że istnieje dostęp do treści audiowizualnych i mechanizmów, które umożliwiają użytkownikom z niepełnosprawnościami korzystanie z potrzebnych im technologii wspomagających. Usługi umożliwiające dostęp do audiowizualnych usług medialnych mogą obejmować strony internetowe, aplikacje internetowe, aplikacje oparte na urządzeniach typu set-top-box, aplikacje do pobrania, usługi oparte na urządzeniach mobilnych, w tym aplikacje mobilne oraz powiązane odtwarzacze multimedialne, jak również usługi w zakresie telewizji hybrydowej.*

W sekcji IV dyrektywy, określającej dodatkowe wymogi dostępności usług szczególnych, wskazano, że *świadczenie usług musi odbywać się w taki sposób, aby zmaksymalizować ich przewidywalne wykorzystywanie przez osoby z niepełnosprawnościami. W tym celu uwzględnia się następujące funkcje, praktyki, strategie i procedury oraz zmiany w świadczeniu usług ukierunkowane na zaspokajanie potrzeb osób z niepełnosprawnościami oraz zapewnianie interoperacyjności z technologiami wspomagającymi usługi umożliwiające dostęp do audiowizualnych usług medialnych: udostępnianie zauważalnych, funkcjonalnych,*

Strona 1 z 2

Pismo wydane w formie dokumentu elektronicznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym

zrozumiałych i solidnych elektronicznych przewodników po programach oraz informacji o oferowanej dostępności; upewnianie, by elementy dostępności (usługi dostępu) audiowizualnych usług medialnych, takie jak napisy dla osób niesłyszących i niedosłyszących, audiodeskrypcja, napisy czytane i tłumaczenie na język migowy, były w pełni przekazywane z odpowiednią jakością umożliwiającą ich właściwe wyświetlenie oraz zsynchronizowane z dźwiękiem i wideo, a jednocześnie by umożliwiały sterowanie ich wyświetlaniem i wykorzystywaniem przez użytkownika.

Należy wskazać, że definicja usługi dostępu do audiowizualnych usług medialnych, zawarta w art. 5 ust. 30 projektowanej ustawy, stanowiąca, że *usługi dostępu do audiowizualnych usług medialnych oznaczają usługi przekazywane za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych, polegające na publicznym udostępnianiu programów telewizyjnych i audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz powiązanych z nimi udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami w rozumieniu art. 4 pkt 28 ustawy o radiofonii i telewizji*, wydaje się definiować audiowizualną usługę medialną, a nie usługę dostępu do audiowizualnych usług medialnych. Definicja ta może być rozumiana jako rozprowadzanie programów telewizyjnych w rozumieniu ustawy o radiofonii i telewizji oraz oferowanie audiowizualnej usługi medialnej na żądanie (publiczne udostępnianie) przez pośrednika jakim jest operator rozprowadzający programy. Ponadto, projektowana definicja usługi dostępu do audiowizualnych usług medialnych nie jest tożsama z definicją określoną w art. 3 pkt 6 dyrektywy, co w konsekwencji prowadzić może do problemów interpretacyjnych podczas stosowania wprowadzanych przepisów.

Wobec powyższego, projektodawca powinien dostosować definicję usługi dostępu do audiowizualnych usług medialnych do analogicznego pojęcia zawartego w dyrektywie w sprawie wymogów dostępności produktów i usług, ewentualnie zastosować odpowiednie odesłanie do pojęć funkcjonujących w obowiązującej ustawie o radiofonii i telewizji.

Z poważaniem,

Maciej Świrski

/dokument podpisany elektronicznie/